

РЕШЕНИЕ

№ 93

гр. Пазарджик, 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на двадесет и шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Борислав Ал. Илиев

Членове: Ани Харизанова
Асен В. Велев

при участието на секретаря Петя Кр. Борисова
като разгледа докладваното от Ани Харизанова Въззивно гражданско дело № 20235200500627 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.293 и чл.294 от ГПК във вр. с чл.258 от ГПК.

С решение №122 от 24.10.2023г, постановено по гр.д.№4404/2022г по описа на Върховния касационен съд е обезсилено решение №139 от 29.04.2022г по възз.гр.д. №480/2021г по описа на Окръжен съд –Пазарджик в частта, с която след частична отмяна на решение №94 от 12.04.2019г. по гр.д.№1180/2017г на Районен съд-В. е признато за установено по предявения от А. Н. П. –Д.а и С. Н. С. против П. И. Д. и Т.ка Д. Х.а иск по чл.124, ал.1 от ГПК, че А. Н. П. Д.а и С. Н. С. са собственици общо на 1/24 идеална част / всяка от тях на по 1848 идеална част от УПИ Х-2308, 2309 в кв.210 по действащия регулационен план на град В. от 2014г. и е върнато делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд като са дадени задължителни указания да се конституират като страна по делото Й. Г. Х. , Г. Й. Х. и С. Й. Г., които са наследници на починалата в хода на въззивното производство ответницата Т.ка Д. Х.а, починала на 21.12.2021г, както и да се повторят по делото всички съдопроизводствени действия, извършени след смъртта на този ответник.

В съдебно заседание пред настоящата въззивна инстанция жалбоподателите А. Н. П.- Д.а и С. Н. С., чрез пълномощника си адв. Е. Б. поддържат въззивната си жалба.

Ответниците по жалбата П. И. Д. , Й. Г. Х., Г. Й. Х. и С. Й. Г., чрез пълномощника си адв. Р. М., ответницата С. Г. и чрез пълномощника си адв.Т. М. оспорват жалбата. Подробни съображения по съществото на спора са развити в представените по делото писмени бележки.

Пазарджишкият окръжен съд в настоящия въззивен състав след като се запозна с данните по делото намира следното:

Районен съд –В. е бил сезиран с искова молба, подадена от А. Н. П.- Д.а с ЕГН ***** от град П., ул.“О.“№5, ет.2 и С. Н. С. с ЕГН ***** от град В. , ул.“Б.“№2 против П. И. Д. с ЕГН ***** от град С., ж.к.“З.п.“ бл.100, вх.А, ет.5, ап.10, Т.ка Д. Д.а с ЕГН ***** от град В. , ул.“Т.К.“№15 и Б.Г.Х. с ЕГН ***** от град В., ул.“М.“№12А ,с която са предявени следните искове:1/ положителен установителен иск по чл.124,ал.1 от ГПК – за признаване за установено по отношение на ответниците, че ищците са собственици на 1/24 идеална част от имота, описан в исковата молба, 2/ ревандикационен иск по чл.108 от ЗС против ответника Б.Г.Х. и установителен иск по чл.76 от ЗНасл. за прогласяване на относителна недействителност на сделка, сключена между ответниците.

С решение №94/12.04.2019г по гр.д.№1180/2017г по описа на РС- В. са отхвърлени всички искове. Отхвърлен е иска по чл.76 от ЗНасл. за обявяване на относителна недействителност по отношение на ищците на сделка, обективирана в нотариален акт №66, том II, рег.№1573, н.д.№262 от 28.09.2016г., с която П. И. Д. и Т.ка Д. Х.а са продали на Б.Г.Х. ¼ идеална част от дворно място с площ от 825 кв.м., съставляващо УПИ Х-2308, 2309 в кв.210 по плана на град В.. Отхвърлен е и установителния иск за собственост за признаване на установено по отношение на ответниците П. И. Д., Т.ка Д. Х.а и Б.Г.Х., че ищците са собственици по наследство общо на 1/24 ид.част при равни права или по 1/48 ид.част от процесния имот - дворно място с площ от 825 кв.м., съставляващо УПИ Х-2308, 2309 в кв.210 по плана на град В. с пълнен кадастрален№5042308. Отхвърлен е и ревандикационния иск, предявен срещу третия ответник Б.Г.Х. за осъждането му да предаде на ищците владението върху 1/24 ид.част от гореописания имот.

Това решение е било обжалвано изцяло и с решение №116/14.04.2020г по възз.гр.д. №861/2019г по описа на Окръжен съд –Пазарджик е било отменено, като вместо него е било постановено друго , с което и трите иска са били уважени.

С решение №60086/28.06.2021г по гр.д.№3610/2020г по описа на ВКС е обезсилено решение №116/14.04.2020г по възз.гр.д.№861/2019г по описа на Окръжен съд –Пазарджик и решение №94/12.04.2019г по гр.д.№1180/2017г на РС-В. в частта, с която е разгледан и предявен от А. Н. П. –Д.а и С. Н. С. против П. И. Д., Т.ка Д. Х.а и Б.Г.Х. иск с правно основание чл.76 от ЗНасл и е прекратено производството по делото в тази част. Отменено е решение №116/14.04.2020г по възз.гр.д.№861/2019г по описа на Окръжен съд –Пазарджик частта по предявения от А. Н. П.- Д.а и С. Н. С. против П. И. Д. и Т.ка Д. Х.а положителен установителен иск за собственост и против Б.Г.Х. ревандикационен иск по отношение на придобито по наследство общо 1/24 ид.част или по 1/48 ид.част на всяка от дворното място от 825 кв.м., съставляващо УПИ Х-2308,2309 от 210 по плана на град В. с пълнен кадастрален номер 5042308 и е върнато делото в отменената част за ново разглеждане от друг състав на Окръжен съд-Пазарджик.

При повторното разглеждане делото от въззивната инстанция след отмяната от ВКС, по образуваното възз.гр.д.№480/2021г. е постановено решение №139 от 29.04.2022г., с което

е отменено изцяло решението на районния съд ,вместо което е постановено друго с друго, с което са уважени и двата иска – и установителния иск за собственост и ревандикационния иск срещу третия ответник.

В хода на въззивното производство по възз.гр.д.№480/2021г по описа на Окръжен съд –Пазарджик е починала ответницата Т.ка Д. Х.а, починала на 21.12.2021г.С разпореждане №560 от 23.06.2022г./ лист 82 от посоченото въззивно дело/ е заличена като ответник по делото Т.ка Д. Х.а и на основание чл.227 от ГПК като ответници са конституирани неговите наследници по закон Й. Г. Х. с ЕГН ***** от гр.В., ул.“Г. К.“№15, С. Й. Г. с ЕГН ***** от град В., ул.“Х.С.“№73 и Г. Й. Х. с ЕГН ***** от гр.В. , от град С., бул.“К.“№23А, ет.6, ап.6. В хода на въззивното производство е починал и ответника Б.Г.Х., починал на 07.01.2022г.С разпореждане №441 от 19.05.2022г./ лист 64 от въззивното дело/ същият е заличен като ответник по делото и на негово място са конституирани наследниците му по закон и правоприменици по реда на чл.227 от ГПК Р. Г. Х. с ЕГН ***** от гр.В., ул.“М.“№12, вх.А и Е. Г. С. с ЕГН ***** от В. , ул.“Е.“№30.Наследниците на Б.Г.Х. не са обжалвали въззивното решение №139 от 29.04.2022г по възз.гр.д.№480/2021г по описа на ОС-Пазарджик и решението по ревандикационния иск е влязло в сила.

Висящо към настоящия момент е останало производството по предявения от А. Н. П. – Д.а и С. Н. С. срещу П. И. Д. и Й. Г. Х., Г. Й. Х. и С. Й. Г. в качеството им на правоприменици на починалата в хода на делото първоначална ответница Т.ка Д. Х.а положителен установителен иск по чл.124, ал.1 от ГПК за приемане за установено по отношение на ответниците, че ищите са собственици на 1/24 ид.част или по 1/48 ид.част за всяка от тях от имота, описан в исковата молба.

Предмет на настоящия въззивен контрол, съобразно визираното по-горе решение на ВКС по гр.д.№4404/2022г., е решение №94/12.04.2019г по гр.д.№1180/2017г по описа на РС-В., в частта, с която е отхвърлен установителния иск по чл.124 от ГПК срещу ответниците П. И. Д., Й. Г. Х., Г. Й. Х. и С. Й. Г., последните трима в качеството на правоприменици на починалата в хода на въззивното производство първоначална ответница Т.ка Д. Х.а .

Във въззивната жалба си жалба срещу първоинстанционното решение, с което е отхвърлен установителния иск за собственост жалбоподателите ищци А. Н. П.- Д.а и С. Н. С., чрез пълномощника си адв.Е. Б. , излагат оплаквания за неправилност на обжалваното решение поради нарушение на материалния закон и поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди се в жалбата, че районният съд не е обсъдил в пълнота събрания по делото доказателствен материал.Според жалбоподателите не следва да бъдат споделени изводите на районния съд, че наследниците на С. и Ц.Н. – техните деца Н.С.К., А.С.Г. и И.С.А. са станали собственици по наследство от техните родители на по 5/24 ид.част от процесния имот като некореспондиращи със събрания доказателствен материал. Всеки от наследниците е придобил по наследство по 1/24 ид.част от този имот, представляващо 1/8 ид.част от процесния поземлен имот. Неправилен според

жалбоподателките е извода на съда, че ответниците П. Д. и Т.ка Х.а са собственици общо на 1/3 ид.част от процесния имот или по 1/6 ид.част за всеки от тях, отново като некореспондиращ с доказателствения материал. След смъртта си А.С.Г./ починала на 03.02.2012г.е оставила за свои наследници двете си деца – ответниците П. Д. и Т.ка Х.а, които са придобили оставеното от нея наследство, възлизащо на 1/6 ид.част от наследствения поземлен имот и 4/6 идеални части от втория етаж от двуетажната жилищна сгР., което имущество е придобито от наследодателката им А.Г. по следния начин-1/8 ид.част от процесния имот на основание договор за дарение №8/27.01.1973г. и 1/24 ид.част на основание наследство от нейните родители/ баба и дядо на първите двама ответници/. Всеки от ответниците П. Д. и Т.ка Х.а притежават по 1/12 ид.част от процесния имот., поради което като са прехвърлили на третия ответник 1/4 ид.част от процесния имот са се разпоредили с повече права отколкото притежават. Формулирано е искане да се отмени първоинстанционното решение и да се постанови ново по съществото на спора , с което да се уважи предявения положителен установителен иск за собственост. Претендират се разноси.

В исковата си молба, инициирала производството пред районния съд, ищците А. Н. П. –Д.а и С. Н. С. са изложили твърдения, че те и ответниците П. И. Д. и Т.ка Д. Х.а, както и И.А.А. са съсобственици на основание наследяване по закон на наследодателя им С. К.Н., починал на 14.05.1963г. на 1/8 ид.част от следния недвижим имот: дворно място с площ от 825 кв.м., за което е образуван УПИ Х-2308,2309 в кв.210 по плана на град В. с пълен кадастрален №5042308 и пл.№2304 от кадастрален район 504. Твърди се, че ищците притежават в съсобственост общо 1/24 ид.част от този имот или по 1/48 ид.част за всяка от тях, които идеални части са придобили по право на заместване от своя баща Н.С.К. / починал на 13.05.2004г./От своя страна Т.ка Х.а и П. Д. са собственици на 1/6 идеални части от същия имот при равни права като 1/8 ид.ч. са придобили по наследство пряко от майка им А.С.Г., която я е придобила по дарение от нейната майка Ц.Т.Н., извършено с нотариален акт №8 от 27.01.1973г. Останалите 1/24 ид.части ответниците придобили по право на заместване на майка си, починала на 03.02.2012г.,която ги е наследила от общия наследодател С. К.Н..Твърди се, че 1/24 ид.част от имота е станал собственост на И.А.А. по наследство от общия наследодател С. К.Н., който е неин баща. Твърди се, че през месец март 2017г ищците разбрали, че ответниците П. Д. и Т.ка Х.а са продали без тяхно знание и съгласие ,наследствената им идеална част от процесното дворно място на третия ответник Б.Г.Х.. Твърди се, че сънаследниците Т.ка Х.а и П. Д. не притежават 1/4 ид.част от този имот, а са собственици само на 1/ 6 идеална част от него.

От ангажираните в първоинстанционното производство писмени доказателства се установява, че с договор за покупко-продажба, обективиран в нотариален акт №240/07.09.1957г, том XVII, дело №499, съпрузите Ц.Т.Н. и С. К.Н. са придобили следния недвижим имот:1/2 идеална част от дворно място от 803 кв.м., съставляващо поземлен имот №1936 в кв.210, за който е отреден парцел Х по плана на град В., ведно с построената в него двуетажна масивна къща с площ от 60 кв.м., заемаща югозападната част на имота. На

15.04.1963г.с договор за дарение , обективиран в нотариален акт №68, том I, дело №194/1963г. Ц.Т.Н. и С. К.Н. са дарили на сина си Н.С.К. 1/4 идеална част от горното дворното място с площ от 800 кв.м., представляващо имот пл.№1936, за което е отреден парцел X-1936 в кв.210 по плана на град В. както и първия етаж от двуетажната масивна сгР. с площ от 60 кв.м.

Видно от удостоверение за наследници изх.№01546 от 21.04.2017г., издадено от община В., С. К.Н. е починал на 15.05.1963г и е оставил свои наследници по закон –съпруга Ц.Т.Н., починала на 16.02.1997г, две дъщери И.С.А. и А. Н. П. –Д.а и син-Н.С.К.. Н.С.К. е починал на 13.05.2004г.и е оставил свои наследници по закон- две дъщери А. Н. П. и С. Н. С./ ишците по делото/. А.С.Г. е починала на 03.02.2012г и е оставила свои преки наследници по закон- ответникът П. И. Д., който е неин син и първоначалната ответница Т.ка Д. Х.а/ нейна дъщеря/.

С договор за дарение, обективиран в нотариален акт №8, том I, дело №29/1973г. Ц.Т.Н. е дарила на дъщеря си А.С.Г. собствената си 1/8 ид.част от процесното дворно място, както и собствената си 1/2 идеална част от втория жилищен етаж на построената в имота полумасивна жилищна сгР. с площ от 60 кв.

В кориците на първоинстанционното производство / лист 51 / се съдържа констативен нотариален акт за собственост на недвижим имот №117, том I, дело №236/1976г., представен с отговора на исковата молба от ответника Б.Х., без обаче с отговора си този ответник да е противопоставил възражения на база този нотариален акт. Съгласно визирания нотариален акт А.С.Г. е призната за собственик на 1/8 идеална част от дворно място цялото с площ от 800 кв.м., за който е отреден парцел X-1936 в кв.210 по плана на град В., ведно с 1/2 ид.част от втория етаж на построената в имота жилищна сгР., цялата с площ от 60 кв.м.В посочения титул за собственост е отразено, че са взети предвид следните писмени доказателства: нотариален акт №240/1957г, протокол по гр.дело за делба №9/1972г. на В.ския народен съд.От удостоверение №1032/03.08.2018г. е видно, че според описната книга на съда за 1972г. има записано образувано гр.д.№9/1972г. за доброволна делба, което е прекратено на 12.07.1972г.

Тук е мястото да се посочи, че в първоинстанционното производство ответниците са твърдели, че е имало делба на процесния имот и поради това при изготвянето на констативен нотариален акт №236/1976г. такъв е записан в него. Доказателства обаче за наличие на протокол за делба на процесния имот, който да е постановен по гр.дело за делба №9/1972г. не е представен от тях въпреки дадените им от районния съд изрични указания в тази насока и възможност да сторят това.

Видно от нотариален акт №245, том II, рег.№3417, нот.д.№291/2001г. на 09.08.2001г Н.С.К. е дарил на А. Н. П. Д.а собствената си ¼ идеална част от дворно място, цялото с площ от 800 кв. м. за което е отреден парцел X-2308,2309 в кв.210 по плана на град В., ведно с първия жилищен етаж от построената в този имот двуетажна жилищна сгР. с площ от 60 кв.м.

Видно от нотариален акт №66, том II, рег.№1573, н.д.№262/2016г. П. И. Д. и Т.ка Д. Х.а са продали на съсобственика си Б.Г.Х. $\frac{1}{4}$ ид.част от имота : дворно място с площ от 825 кв.м., съставляващо УПИ Х-2308,2309 в кв.210 по плана на град В..

За изясняване на спора от фактическа страна във въззивното производство е изслушана съдебно-техническа експертиза, чието заключение съдът кредитира като компетентно и обосновано изготвено. Според констатациите на вещото лице по плана на град В. от 1955/1957г процесният имот е представлявал $\frac{1}{2}$ ид.част от имот пл.№1936 ,за който е бил отреден парцел Х-1936 в кв.210 с площ от 800 кв.м. Парцелът е предвиден за ниско застрояване и в имота е заснета съществуваща двуетажна жилищна сгР.. По плана на град В. от 1983г. парцел Х-1936 е заснет като два имота с пл.№2308/ западна част/ и 2309/ източна част/.Двата имота пл.№2308 и 2309 са нанесени в кадастъра от 1983г. и представляват части на парцел Х-1936 в кв.210 по плана на град В. от 1955/1957г. С регулацията от 1983г. за двата имота е отреден парцел Х-2308, 2309 в кв.210 , който частично е изменен през 1987г. като е ликвидирано придаваемото място от източната част на имот пл.№2309 към съседни парцели и парцел Х-2308,2309 в кв.210 е останал в имотни граници. Заснемането в кадастъра от 1983г. на бившия парцел Х-1936 по плана от 1955/1957г. като два имота при това с различни площи и поставянето на жилищната сгР. в един имот не отговаря на формираната собственост. Имотът е един, собствеността е в идеални части , делба не е извършвана. Одобрените през 2013г и 2014г кадастрален и регулационен план са идентични с кадастъра от 1983г и регулацията от 1987г. През 2018г е одобрена кадастралната карта като кадастрални план от 2013г е обезсилен . Бившите два имота пл.№2308 и 2309, респективно парцел Х-2308, 2309 са отразени като един имот с идентификатор 10450.501.1792 от 828кв.м. с предназначение – ниско жилищно застрояване по действащата кадастрална карта. Допуснатата грешка в кадастъра от 1983г и от 2013г. е поправена в кадастралната карта с възстановяване на целостта на имота, представляващ бившия парцел Х-1936 по плана от 1955/57г.Към настоящия момент е налице съсобствено УПИ за имотите с пл.№2308 и 2309. Съсобствеността не е в рамките на поземлените имоти, а в рамките на УПИ Х-2308,2309, поради което и в нотариалните актове е вписана площта на УПИ-то. Във всички документи за собственост собствеността е описана като идеална част от целия имот, респективно парцел, отреден за него – Х-1936 по плана от 1955/57г или Х-2308,2309 по плана от 1983/87г. Статутът на терена, в който попада процесния имот по кадастралната карта на град В. от 2018г е ниско жилищно строителство.

Въз основа на така установеното по делото от фактическа страна от правна страна съдът прави следните изводи:

Както бе посочено по-горе районният съд е бил сезиран с иск по чл.124, ал.1 от ГПК - положителен установителен иск за собственост на недвижим имот, описан в обстоятелствената част на исковата молба.

Безспорно се установи след анализ на доказателствената съвкупност, че общите наследодатели на ищите и първите двама първоначални ответници/ тъй като ответницата Т.ка Х.а е починала в хода на въззивното производство/ Ц.Т.Н. и С. К.Н. през 1957г.са

придобили $\frac{1}{2}$ идеална част от процесния имот като през 1963г. за дарили половината от този имот или $\frac{1}{4}$ идеална част на сина им Н.К., която е праводателя на ишците/ техен баща/. За праводателите Ц.Н. и С. Н. е останала в съсобственост другата $\frac{1}{4}$ ид.част или за всеки от двамата по $\frac{1}{8}$ идеална част. Установи се, че през 1963г. е починал наследодателя С. Н. и същият е оставил за свои преки наследници по закон – съпругата си както и трите си деца: Н.К./ бащата на ишците/ А.Г./ майка на ответниците П. Д. и Т.ка Х.а/ и И.А.А.. Към този момент имуществените отношения между съпрузите са се уреждали на принципа на разделност. Оставеното от наследодателя имущество, възлизащо на $\frac{1}{8}$ идеална част е поделено между наследниците му като всеки от тях е придобил по $\frac{1}{32}$ идеална част от процесния имот като правата на Ц.Н. възлизат общо на $\frac{5}{32}$ идеални части / $\frac{1}{32}$ от наследодателя С. Н. и $\frac{4}{32}$ ид.части или $\frac{1}{8}$ на собствено основание/. Всеки от останалите наследници е придобил по $\frac{1}{32}$ ид.части./ за Н. $\frac{1}{32}$, ид.част, за А.Г. $\frac{1}{32}$ ид.част и за И.А.А. $\frac{1}{32}$ ид.част. Тъй като Н.К. е придобил $\frac{1}{4}$ ид.част по дарение от родителите си, то неговия дял в съсобствеността е $\frac{1}{32} + \frac{1}{4} = \frac{9}{32}$ ид.части.

Установи се, че през 1973г. майката Ц.Н. е дарила на дъщеря си А.Г./ наследодателката на П. Д. и Т.ка Х.а / $\frac{1}{8}$ ид.част от процесния имот, поради което към 1973г. правата на Ц.Н. в съсобствеността са $\frac{1}{32}$ ид.части, а на А.Г. са $\frac{5}{32}$ ид.части/ $\frac{1}{8}$ ид.части дарени и от майка и и $\frac{1}{32}$ ид.части от наследството от баща и/. Установи се, че през 1997г. общата наследодателка Ц.Н. е починала и същата е оставила в наследство своята $\frac{1}{32}$ ид.част от процесния имот, поради което всяко от трите и деца е придобило по $\frac{1}{96}$ ид.час от този имот/ $\frac{1}{96}$ ид.част за Н.К., $\frac{1}{96}$ ид.част за А.Г. и $\frac{1}{96}$ ид.част за И.А.А./.. Към 1997г. правата на И.А.А. са както следва : $\frac{1}{32}$ ид.част/ от наследството от баща и + $\frac{1}{96}$ ид.част от наследството от майка и или общо $\frac{4}{96}$ ид.части. на А.Г. са както следва: $\frac{5}{32}$ ид.части + $\frac{1}{96}$ ид.части или общо $\frac{16}{96}$ ид.части.

Установи се, че през 2001г. Н. Коднев е подарил на дъщеря си А. Н. П. – Д.а/ ищца по делото/ подарената му от родителите $\frac{1}{4}$ ид.част от процесния имот . Неговият дял в съсобствеността остава: $\frac{28}{96} - \frac{1}{4} = \frac{4}{96}$ ид.части. След смъртта си през 2004г. Н.К. е наследен от двете си дъщери - ишците по делото и всяка от тях е наследила по $\frac{4}{192}$ ид.части от този имот. Тъй като ищцата А. П. притежава по дарение от баща си $\frac{1}{4}$ ид.част от имота, то нейните права върху имота възлизат на $\frac{52}{192}$ ид.части.

Установи се, че през 2012г. А.Г. е починала и е оставила за свои наследници – двете си деца ответниците П. Д. и Т.ка Х.а. Притежаваните от нея $\frac{16}{96}$ идеални части са наследени от П. Д. и Т.ка Х.а като всеки от тях е придобил по наследство по $\frac{16}{192}$ ид.части или по $\frac{4}{48}$ ид.части за всеки от тях. При това положение и в обобщение по отношение на процесния имот правата са както следва: за И.А.А. - $\frac{2}{48}$ ид.части, за С. С. - $\frac{1}{48}$ ид.части, за А. П. – Д.а - $\frac{13}{48}$ ид.части, за П. Д. $\frac{4}{48}$ ид.части и за Т.ка Х.а $\frac{4}{48}$ ид.части. Общо ишците А. П. – Д.а и С. С. притежават $\frac{14}{48}$ ид.части от процесния имот или $\frac{7}{24}$ ид.части. Ответниците П. Д. и Т.ка Х.а притежават общо $\frac{8}{48}$ ид.части от процесния имот или $\frac{1}{6}$ ид.части. Установи се, че през 2016г. тези ответници са се разпоредили с $\frac{1}{4}$ идеални части от този имот, тоест с повече права отколкото притежават, засягайки правото на

собственост на ищите в претендирания в исковата молба обем до размер на 1/24 ид.части или по 1/48 ид.части са всяка от ищите.

Предвид така формираните фактически и правни изводи настоящият въззивен състав намира за основателен предявения установителен иск за собственост по отношение на процесния недвижим имот и като такъв искът следва да бъде уважен като следва да се приеме за установено по отношение на ответниците П. Д. и Й. Г. Х., Г. Й. Х. и С. Й. Г./ последните трима в качеството на правоприменици на починалата в хода на въззивното производство Т.ка Д. Х.а/ че ищите/ настоящи жалбоподатели/ са собственици по наследство общо на 1/24 идеални части или по 1/48 идеални части за всеки от ищите от следния недвижим имот: ½ ид.част от имот пл.№1936 в кв.210 по плана на град В. от 1957г., съответен на УПИ Х-2308, 2309 в кв.210 по действащия регулационен план на град В. от 1983/87г., съответен на имот с идентификатор 10450.501.1792 по действащата кадастрална карта и кадастрални регистри на град В..

Като е достигнал до противоположни правни изводи районният съд е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено в тази част.

По разноските:

Предвид изхода на делото ответниците по жалбата следва да бъдат осъдени да заплатят на жалбоподателите сумата от 3300лв. разноски за настоящата инстанция.

Така мотивиран Пазарджишкият окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №94 от 12.04.2019г, постановено по гр.д.№1180/2017г по описа на Районен съд-В., в частта с която е отхвърлен предявения положителен установителен иск за собственост, вместо което постановява:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на П. И. Д. с ЕГН ***** от град С., ж.к.“З.п.“ бл.100, вх.А, ет.5, ап.10, Й. Г. Х. с ЕГН ***** от град В., ул.“Г. К.“№15, Г. Й. Х. с ЕГН ***** от град В., ул.“Г. К.“№15 и С. Й. Г. с ЕГН ***** от град В., ул.“Х.С.“№73/ последните трима конституирани на основание чл.227 от ГПК на мястото на починалата в хода на въззивното производство Т.ка Д. Х.а с ЕГН *****/, че А. Н. П.- Д.а с ЕГН ***** от град П., ул.“О.“№5, ет.2 и С. Н. С. с ЕГН ***** от град В. , ул.“Б.“№2 са собственици по наследство на общо 1/24 идеални части или по 1/48 идеални части за всяка от тях от следния недвижим имот - ½ ид.част от имот пл.№1936 в кв.210 по плана на град В. от 1957г., съответстващ на УПИ Х-2308, 2309 в кв.210 по действащия регулационен план на град В. от 1983/87г., съответстващ на имот с идентификатор 10450.501.1792 по действащата кадастрална карта и кадастрални регистри на град В..

ОСЪЖДА П. И. Д. с ЕГН ***** от град С., ж.к.“З.п.“ бл.100, вх.А, ет.5,

ап.10, Й. Г. Х. с ЕГН ***** от град В., ул.“Г. К.“№15, Г. Й. Х. с ЕГН ***** от град В., ул.“Г. К.“№15 и С. Й. Г. с ЕГН ***** от град В., ул.“Х.С.“№73 да заплатят на А. Н. П.- Д.а с ЕГН ***** от град П., ул.“О.“№5, ет.2 и С. Н. С. с ЕГН ***** от град В. , ул.“Б.“№2 сумата от 3300лв. разноси за въззивното производство.

На основание чл.280, ал.3, т.1 от ГПК решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____